

Sygn. akt V U 556/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 5 czerwca 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 556/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 5 czerwca 2017 r. znak: (...) odmówił wnioskodawczyni J. S. prawa do wypłaty emerytury za okres od 1 listopada 2012 r. do 19 lutego 2014 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni nie spełniła warunku przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłaceniu emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r. poz 169), gdyż prawo do emerytury nabyła w dniu 1 listopada 2012r. a wypłata świadczenia została zawieszona na podstawie obowiązującego od 1 stycznia 2011 r. art. 103a ustawy emerytalnej.

Od powyższej decyzji odwołała się wnioskodawczyni wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do wypłaty zawieszony emerytury za okres od 1 listopada 2012r. do 19 lutego 2014r..

W uzasadnieniu ubezpieczona wskazała, że osobom które po 1 października 2011 r., miały prawo do emerytury ale nadal pracowały i pobierały wynagrodzenie za pracę, ZUS zawieszał emerytury a teraz mogą je odzyskać wraz z odsetkami. Jako postawę prawną odwołania wnioskodawczyni wskazała ustawę z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu.

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu organ podniósł te same argumenty co w zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazał, że ubezpieczona w dniu 16 listopada 2012 r. złożyła wniosek o emeryturę. Decyzją z 23 listopada 2012r. organ rentowy przyznał jej prawo do emerytury od 1 listopada 2012r., zawieszając jej wypłatę wobec kontynuowania przez nią zatrudnienia. , oświadczając, iż pozostaje w zatrudnieniu., że pozostaje nadal w stosunku pracy. Organ rentowy dodał, iż w oparciu o decyzję z 25 maja 2016r., wypłata emerytura został podjęta po złożeniu przez wnioskodawczynię stosownego wniosku wraz ze świadectwem pracy z 29 kwietnia 2016r., z którego wynikało, iż stosunek pracy został rozwiązany z dniem 29 kwietnia 2016r.

Sąd ustalił:

J. S. urodziła się (...)

Organ rentowy decyzją z dnia 23 listopada 2012 r znak: (...)przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od 1 listopada 2012 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Organ rentowy zawiesił wypłatę emerytury, wskazując na fakt kontynuowania przez ubezpieczoną zatrudnienia.

Wnioskodawczyni rozwiązała stosunek pracy w dniu 29 kwietnia 2016 r. Jednocześnie w tym samym dniu złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury oraz o wznowienie jej wypłaty..

Decyzją z dnia 25 maja 2016 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wznowił wypłatę świadczenia od 1 kwietnia 2016 r. tj. od miesiąca w którym złożono wniosek.

Zaskarżona decyzją z dnia 5 czerwca 2017 r. znak: (...)organ odmówił wnioskodawczyni prawa do wypłaty emerytury za okres od 1 listopada 2012 r. do 19 lutego 2014 r.

/bezsporne a ponadto akta ubezpieczeniowe/

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r. poz 169) - emerytura, o której mowa w art. 1, zwana dalej „zawieszoną emeryturą”, przysługuje emerytowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) nabył prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r.

2) jego prawo do emerytury zostało zawieszone na podstawie przepisów określonych w art. 1 w związku z kontynuowaniem przez niego po dniu 30 września 2011 r. zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Przechodząc do meritum rozważań wskazania wymagało, że stan faktyczny w sprawie był bezsporny. Istota sporu sprowadzała się natomiast do dokonania oceny czy zapisy ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r. poz 169), dawały wnioskodawczyni podstawę do domagania się wyrównania przez organ rentowy emerytury za okres od listopada 2012 r. do 19 lutego 2014 r.

W niniejszej sprawie ubezpieczona wniosek o emeryturę złożyła w dniu 16 listopada 2012 r. a przedmiotowa emerytura została jej przyznana decyzją z listopada 2011 r. przy czym organ przyznał prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2012 r.

Tymczasem aby w sprawie móc zastosować przepisy ww. ustawy z 13 grudnia 2013 r. wnioskodawczynie musiałyby, przede wszystkim uzyskać prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r.

Sąd zatem w całości podzielił zdanie organu rentowego, że wnioskodawczynie nie znajdowała się w gronie osób objętych regulacjami ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r. poz 169).

W uzupełnieniu dodać należy, że przedmiotowa ustawa miała charakter epizodyczny i ograniczony do określonego kręgu emerytów. Była ona skutkiem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., zgodnie z którym art. 28 (wskazujący, iż zawieszeniu ulega prawo do emerytury, tym którzy po nabyciu prawa do świadczenia, kontynuują zatrudnienie) ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS został uznany za niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez niego prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji RP.

Dlatego też, mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że odwołanie wnioskodawczynie było całkowicie bezzasadne i skutkiem tego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało je oddalić, o czym Sąd orzekł w petitum wyroku.

SSO Regina Stępień